

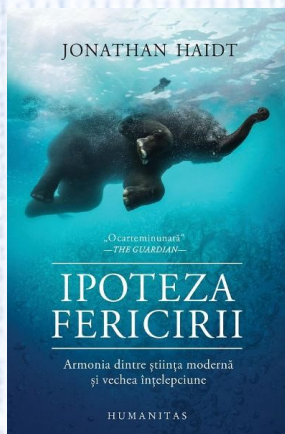

RECOMANDARE de CARTE

de Bonica Voinescu

IPOTEZA FERICIRII

Armonia dintre știința modernă și vechea înțelepciune

JONATHAN HAIDT

Impresii:

„Ipoteza fericirii... are mai multe de spus despre plăcerile, pericolele și adevărurile existenței decât orice altă carte pe care am citit-o în ultima vreme” – San Francisco Bay Guardian

Jonathan David Haidt este un psiholog social american, profesor de managementul conducerii etice la Școala de afaceri Stern a Universității din New York și autor. Principalele sale domenii de studiu sunt psihologia moralității și emoțiile morale.

Ce este fericirea? Cât durează fericirea? Sunt întrebări pe care mi le-am pus când am văzut cartea pe raftul librăriei. Ca de obicei, am citit informațiile de pe copertă, impresii despre carte, câteva cuvinte despre autor, am răsfoit-o și m-am hotărât să o cumpăr.

Definiția fericirii dată de autor: „Fericirea nu este ceea ce putem găsi, obține sau atinge în mod direct. Trebuie să ne asigurăm condițiile potrivite și apoi să așteptăm”.

„Ipoteza fericirii” este o carte despre cum ne putem găsi un sens în viață, asimilând sfaturile vechii înțelepciuni și adoptând descoperirile psihologiei moderne. Din cuprinsul cu teme variate, am ales „Reciprocitate cu vârf și îndesat”, pentru Motto: „Ce ție nu-ți place nu face semenului tău. Aceasta este întreaga Tora, restul este explicația acestui principiu.” – rabinul Hillel, secolul I, î.Hr.¹ Este un proverb pe care-l întâlnim în fiecare cultu-

ră. Reciprocitatea a devenit în epoca actuală moneda de schimb în relațiile dintre oameni. Trăim în societatea formată din milioane de oameni, dar numai câțiva au interese comune, restul sunt „dușmani”. Este foarte interesant cum, pornind de la ultrasociabilitate, autorul explică cum se dezvoltă familia, relațiile de prietenie, dușmănie, dezvoltându-se un anumit comportament atunci când lumea oferă tipare de informații. Strategia „dai și primești” este sădită în natura umană, sub formă de răzbunare și de recunoștință. Oamenii, capabili de răzbunare sau de recunoștință, pot sprijini grupuri mari, cooperante, dar prin studii s-a constatat că: avantajele obținute de trișori sunt mari și presupun multe costuri materiale și morale, iar grupurile bazate pe recunoștință, generozitate, au folese amplificate de prietenii rezultate.

Cartea trebuie citită capitol cu capitol, în fiecare capitol găsim definiția fericirii, în funcție de tema prezentată, de tipologia umană. Oamenii nu reprezintă insule, avem nevoie unii de alții să ne simțim împliniți, dar și acest lucru este înțeleș gresit.

M-a impresionat definiția fericirii dată de Seneca: „**Cel ce se prețuiește doar pe sine și caută numai folosul propriu nu poate trăi fericit**”.²

¹„Talmudul babilonian”

²Baumeister, leary 1995